

Παρακλητικός Κανών Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου

Ο Παρακλητικός Κανών Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου είναι ποίημα του Μητροπολίτου Εδέσσης κ.κ. Ιωήλ

Ο Παρακλητικός Κανών Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου διαβάσετε το απόγευμα στους Ιερούς Ναούς την ημέρα εορτής του Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου ή σε κάθε άλλη περίπτωση. Ο Άγιος Παΐσιος ο Αγιορείτης εορτάζει 12 Ιουλίου.

Ο Ιερέυς: Ευλογητός ο Θεός ημών πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Αναγνώστης: Αμήν.

Ψαλμός ρμβ´ (142)

Κύριε, εισάκουσον της προσευχής μου, ενώτισαι την δέησίν μου εν τη αληθεία σου, εισάκουσόν μου εν τη δικαιοσύνη σου• και μη εισέλθης εις κρίσιν μετά του δούλου σου, ότι ου δικαιωθήσεται ενώπιόν σου πας ζων. ότι κατεδίωξεν ο εχθρός την ψυχήν μου, εταπείνωσεν εις γην την ζωήν μου, εκάθισε με εν σκοτεινοίς ως νεκρούς αιώνος

και ηκηδίασεν επ εμέ το πνεύμά μου, εν εμοί εταράχθη η καρδιά μου. Εμνήσθην ημερών αρχαίων, εμελέτησα εν πάσι τοις έργοις σου, εν ποιήμασι των χειρών σου εμελέτων. Διεπέτασα προς σε τας χείράς μου, η ψυχή μου ως γη άνυδρος σοι. Ταχύ εισάκουσόν μου, Κύριε, εξέλιπε το πνεύμά μου μη αποστρέψης το πρόσωπόν σου απ εμού, και ομοιωθήσομαι τοις καταβαίνουσιν εις λάκκον. ακουστόν ποιήσον μοι το πρωί το έλεός σου, ότι επί σοι ήλπισα• γνώρισον μοι, Κύριε, οδόν, εν η πορεύσομαι, ότι προς σε ήρα την ψυχήν μου• εξελού με εκ των εχθρών μου, Κύριε, ότι προς σε κατέφυγον. δίδαξον με του ποιείν το θέλημά σου, ότι συ ει ο Θεός μου• το πνεύμά σου το αγαθόν οδηγήσει με εν γη ευθεία. Ένεκεν του ονόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, εν τη δικαιοσύνη σου εξάξεις εκ θλίψεως την ψυχήν μου και εν τω ελέει σου εξολοθρεύσεις τους εχθρούς μου και απολείς πάντας τους θλίβοντας την ψυχήν μου, ότι εγώ δούλός σου ειμι.

Θεός Κύριος, και επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.
Στίχος α . Εξομολογείσθε τω Κυρίω, και επικαλείσθε το όνομα το άγιον αυτού.
Θεός Κύριος, και επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.
Στίχος β . Πάντα τα έθνη εκύκλωσαν με, και τω ονόματι Κυρίου ημυνάμην αυτούς.
Θεός Κύριος, και επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.
Στίχος γ . Παρά Κυρίου εγένετο αύτη, και έστι θαυμαστή εν οφθαλμοίς ημών.
Θεός Κύριος, και επέφανεν ημίν, ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.

Παρακλητικός Κανών Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου συνέχεια...

Είτα τα παρόντα Τροπάρια.

Ύμνος δ . Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Τον Αθωνίτην θεοφόρον Πατέρα, τον εν τοις χρόνοις τοις εσχάτοις φανέντα, τον εκ Φαράσων άγιον Παΐσιον, δεύτε οι εν θλίψεσιν, ικετεύσωμεν πάντες, όπως διαφύγωμεν, ταις αυτού ικεσίαις, του βίου πάσας τας επιφοράς, ούτος γαρ έσχε, χαρίσματα πάμπολλα.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Θεοτοκίον.

Ου σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τα, δυναστείας σου λαλείν οι αναξιοι• ει μη γαρ συ προϊστασο πρεσβεύουσα, τις ημάς ερρύσατο εκ τοσούτων κινδύνων; Τις δε διεφύλαξεν έως νυν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σου• σους γαρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Ψαλμός ν´ (50)

Ελέησον με, ο Θεός, κατά το μέγα έλεός σου και κατά το πλήθος των οικτιρμών σου
εξάλειψον το ανόμημα μου•επί πλείον πλύνον με από της ανομίας μου και από της
αμαρτίας μου καθάρισον με. Ότι την ανομίαν μου εγώ γινώσκω, και η αμαρτία μου
ενώπιόν μου εστι διαπαντός. Σοι μόνω ήμαρτον και το πονηρόν ενώπιόν σου
εποίησα, όπως αν δικαιωθής εν τοις λόγοις σου, και νικήσης εν τω κρίνεσθαι σε. Ιδού
γάρ εν ανομίαις συνελήφθην, και εν αμαρτίαις εκίσσησε με η μήτηρ μου. Ιδού γάρ
αλήθειαν ηγάπησας, τα άδηλα και τα κρύφια της σοφίας σου εδήλωσας μοι. Ραντιείς
με υσσώπω, και καθαρισθήσομαι, πλυνείς με, και υπέρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ακουτιείς μοι αγαλλίασιν και ευφροσύνην, αγαλλιάσονται οστέα τεταπεινωμένα.
Αποστρεψον το πρόσωπόν σου από των αμαρτιών μου και πάσας τας ανομίας μου
εξάλειψον.

Καρδίαν καθάραν κτίσον εν εμοί, ο Θεός, και πνεύμα ευθές εγκαίνισον εν τοις
εγκάτοις μου. Μη απορρίψης με από του προσώπου σου και το πνεύμά σου το άγιον
μη αντανέλης απ εμού. Απόδος μοι την αγαλλίασιν του σωτηρίου σου και πνεύματι
ηγεμονικώ στήριζον με. Διδάξω ανόμους τας οδούς σου, και ασεβείς επί σε
επιστρέψουσι. Ρύσαι με εξ αιμάτων ο Θεός, ο Θεός της σωτηρίας μου•αγαλλιάσεται
η γλώσσά μου την δικαιοσύνην σου. Κύριε, τα χείλη μου ανοίξεις, και το στόμα μου
αναγγελεί την αίνεσίν σου. Ότι ει ηθέλησας θυσίαν, έδωκα αν•ολοκαυτώματα ουκ
ευδοκήσεις. Θυσία τω Θεώ πνεύμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και
τεταπεινωμένην ο Θεός ουκ εξουδενώσει. Αγάθυνον, Κύριε, εν τη ευδοκία σου την
Σιών, και οικοδομηθήτω τα τείχη Ιερουσαλήμ• τότε ευδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
αναφοράν και ολοκαυτώματα• τότε ανοίσουσιν επί το θυσιαστήριον σου μόσχους.

Είτα ψάλλομεν τας Ωδάς του Κανόνος.

Ωδή α´. Ήχος πλ. δ´. Υγράν διοδεύσας.

Δοχείον χαρίτων αναδειχθείς, Παΐσιε πάτερ, μη ελλείπης ταις σαις ευχαίς, ημίν
παρασχών ως ελεήμων, τα της ψυχής και του σώματος πρόσφορα.

Εσχάτως ως άγγελος του Χριστού οφθείς τας καρδιάς, ικετών σου των ευλαβών,
ανάπαυσον πάτερ και παράσχου, το αγαθόν της ειρήνης πρεσβείαις σου.

Χοροί μοναζόντων και κοσμικών, προς σε ομοφώνως, ατενίζουσι τον σεμνόν,
αιτούμενοι πάτερ την σην χάριν, ίνα το θράσος του δράκοντος θραύσωσι.

Θεοτόκιον

Ο κτίσεως πάσης δημιουργός, εκ σου της Παρθένου, εδανείσθη υπερφυώς, την
σάρκα την σην διο μη παύση τούτον αγνή υπέρ πάντων λιτάζουσα.

Ωδή γ´. Ουρανίας αφίδος.

Υπανοίξαί μοι θέλω, ταις σαις ευχαίς άγιε, πύλην παραδείσου την θείαν, Χριστός ο
Κύριος, διο προς σε τον σεμνόν, αντιβολώ και κραυγάζω, σπεύσον βοηθήσαί με,

πάτερ Παῖσιε.

Πατρική σου φροντίδι, και αρωγή σκέπασον, νέων την παράταξιν πάτερ, εκ της συγχύσεως, των λογισμών του νοός, και των παθών τυραννίδος, όπως αν πορεύονται, τρίβον σωτήριοι.

Ασωτεύσας θεόφρον, εν πονηροίς πάθεσι, και εκδαπανήσας τον πλούτον, της θείας χάριτος, γυμνός περίκειμαι, και ικετεύω λιταίς σου, την στολήν του Πνεύματος, ένδυσον πάλιν με.

Θεοτοκίον

Την σην έχω εικόνα, ως χαρμονήν Πάναγνε, και παραμυθίαν γενναίαν, εν βίω πάντοτε, διο και ίσταμαι, προ της αγίας μορφής σου, και αιτούμαι άχραντε, την σην αντίληψιν.

Διάσωσον, Γέρον Παῖσιε ταις αγίαις λιταίς σου, τους αιτούντας σεμνοπρεπώς την σην δύναμιν, και δώρησαι την σην χάριν εκάστω.

Επίβλεψον, εν ευμενεία πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Αίτησις και το Καθισμα.

Ἦχος β . Πρεσβεία θερμή.

Φαράσων βλαστός, και Άθωνος το κλέϊσμα, υπάρχων σεπτέ, Παῖσιε πανάρετε, ψυχής τε και του σώματος, τα ποικίλα νοσήματα ίασαι, και την πληθύν δαιμόνων αφ' ημών, απέλασον τάχιστα ισχύϊ σου.

Παρακλητικός Κανών Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου συνέχεια...

Ωδή δ . Εισακήκοα Κυριε.

Επωδύνως την στένωσιν, φέρω της δειλίας, και εκφοβίσματα, διο πάτερ διασκέδασον, ταις προς τον Δεσπότην ικεσίαις σου.

Ρυπαραίς καταστάσεσι, του Θεού την μνήμην, μάκαρ απώλεσα, διο δος μοι σην βοήθειαν, όπως αναστώ εκ των πτωμάτων μου.

Παρεδόθην ταις θλίψεσι, και στενοχωρίαις πολλαίς Παῖσιε, διο χάρισαι πρεσβείαις, την εντός μου όσιε ειρήνευσιν.

Θεοτοκίον

Απωλείας τον αίτιον, και του ψεύδους Μήτηρ μέγαν συνήγορον, τον μισάνθρωπον διάβολον, και πειράζοντά με εξουθένωσον.

Ωδή ε . Φωτισον ημάς.

Ἴνα της ψυχής, της εμής το άχθος άγιε, ταις λιταίς σου απαλείψης παντελώς, ικετεύω σε εν πίστει θεοστήρικτε.

Στήριγμα στερρόν, και ασπίς ακαταμάχητος, κληρικών και μοναζόντων ταις ευχαίς, αναδείχθητι προς Κύριον Παῖσιε.

Ἴσος παλαιῶν, ἀσκητῶν φανεῖς Παῖσιε, σοι ἐδόθη χαρισμάτων ἡ πληθὺς, διο ἴασαι τὰ ἔλκη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἐχουσα ἡ γῆ σε προστάτιδα θεόνυμφε, προσδοκά τὴν εἰρηναίαν βίωσιν, καὶ δεινῶν ἐπισυμβάσεων περάτωσιν.

Ωδή στ . Τὴν δέησιν.

Ἡδύτητα, τῶν σῶν λόγων ὅσιε, οἱ συνόντες σοι ἐν ὄρει Ἀγίῳ διατηροῦντες πρὸς σε ἐκ καρδίας, καθικετεύουσι Πάτερ Παῖσιε, τὰς σὰς λιταῖς τὰς ἐκτροπὰς, δανοίας αὐτῶν ἐπανόρθωσον.

Μιμνήσκοντες, τῶν πολλῶν χαρίτων σου, ἐν πολλῇ πρὸς σε ἀγάπῃ βοῶμεν, ἐξ ἀναγκῶν καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ ψυχικῶν ἀλγηδόνων Παῖσιε, ἐπισκοπὴ σου κραταῖά τοις ὑμνητὰς σου προστάτευσον πάντοτε.

Ὡς ἄγγελος, ἐκ τοῦ ὄρους Ἄθωνος, ἐν τῇ μάνδρᾳ Σουρωτῆς καταφθάνεις, μοναζουσῶν τὸν χορὸν διδασχὰς σου, τῆς εὐσεβείας ἀλείπτῃς γενόμενος, διο καὶ νῦν πάντας ἡμᾶς, πρὸς τὰ κρείττω οδήγησον ὅσιε.

Θεοτοκίον

Νοσοῦντων, καὶ τῶν στενόντων Παρθένε, ἀναδείχθητι ἰατρεία θεῖα, καὶ ἀνιάτων παθῶν τὰς λιταῖς σου, θεραπευτὴς τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, γενοῦ θεόνυμφε ἀγνή, τῶν ἀνυμνούντων σε ἄσμασι δούλων σου.

Διάσωσον, Γέρον Παῖσιε τὰς ἀγίας λιταῖς σου, τοὺς αἰτούντας σεμνοπρεπῶς τὴν σὴν δύναμιν, καὶ δώρησαι τὴν σὴν χάριν ἐκάστῳ.

Ἄχραντε, ἡ δια λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα, μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β . Τοις τῶν αἱμάτων σου.

Τῶν μοναστῶν καὶ μιγάδων διδάσκαλον, καὶ τῶν ἐν κόσμῳ πιστῶν ἀντιλήπτορα, καὶ ἀσθενούντων οὐδέως ἀκέστορα, σε θεοφόρε Παῖσιε ἔχομεν, διο καὶ ζητούμεν τὴν χάριν σου.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον.

Ἦχος δ . Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ οσίου αὐτοῦ.

Στιχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Παρακλητικὸς Κανὼν Ἁγίου Παῖσιου τοῦ Ἀγιορείτου συνέχεια...

Ευαγγέλιον.

Εκ του κατά Λουκάν (στ 17- 23).

17 Τω καιρώ εκείνω, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ, καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλήθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς παραλίου Τυροῦ καὶ Σιδῶνος, οἱ ἦλθον ἀκούσαι αὐτοῦ καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, 18 καὶ οἱ οχλοῦμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο· 19 καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτηε ἀπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἴατο πάντα. 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοὶ ὅτι υμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 μακάριοι οἱ πεινῶντες νυν, ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι οἱ κλαίοντες νυν, ὅτι γελάσετε. 22 μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν υμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν υμᾶς καὶ ονειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα υμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ υιοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς υμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ σου Οσίου, πρεσβείαις, Ἐλεήμον, ἀπάλλαξον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νυν καὶ αεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεήμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεήμον, ἐλέησον με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον Ἦχος πλ. β .

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅσιε Παῖσιε, τοῦ Ὄρους Ἄθωνος κλέος, Σουρωτῆς τὸ καύχημα, καὶ Φαράσων γόνος ὁ ευσυμπάθητος, ἀληθῶς γέγονας, ἐν ἐσχάτοις χρόνοις, δια τούτου καὶ βοῶμέν σοι, πάσης στενώσεως, καὶ τῶν ἀδοκῆτων συμβάσεων, τῆς λύμης τῶν αἰρέσεων, καὶ ἐπηρειῶν τοῦ ἀλάστορος, ἀνιάτων νόσων, ἡμᾶς τοὺς σε τιμώντας εὐλαβῶς, μὴ διαλείπης πρεσβείαις σου, συντηρῶν ἐκάστοτε.

Ὁ Ἱερεὺς:

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου• ἐπισκεψαί τον κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ καταπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια• πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας• δυνάμει τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ• προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων• ἰκεσίαις τοῦ Τιμίου καὶ Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου• τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων• ὧν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,

Γρηγορίου του Θεολόγου και Ιωάννου του Χρυσοστόμου, Αθανασίου και Κυρίλλου, Ιωάννου του Ελεήμονος, πατριαρχών Αλεξανδρείας. Νικολάου του εν Μύροις, Σπυρίδωνος επισκόπου Τριφυθούτος, των Θαυματουργών•

των αγίων ενδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, Δημητρίου του Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τύρωνος και Στρατηλάτου, των ιερομαρτύρων Χαραλάμπους και Ελευθερίου, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων. Των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών. Των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Ἄννης. Του αγίου (της ημέρας), και πάντων σου των Αγίων. Ικετεύομεν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε. Επάκουσον ημών των αμαρτωλών δεομένων σου και ελέησον ημάς.

Ωδή ζ . Οι εκ της Ιουδαίας.

Αλγηνών νοσημάτων, και δαιμόνων μανίας, και περιστάσεων, του βίου πολυτρόπων, και πάσης κακουργίας, θεοφόρε Παῖσιε, των κακοτρόπων ημάς, εκλύτρωσαι λιταίς σου.

Ιατρείας σωμάτων, και ψυχής θεραπείας, ώφθης Παῖσιε, θεράπων ταις ευχαίς σου, διο τοις εθισμένοις, ιοφόροις σκευάσμασι, μη διαλείπης αεί, παρέχων την υγείαν. Την νεότητα πάσαν, εκ του λάκκου αγνοίας, και αθεότητος, και πάσης αναρχίας, Παῖσιε παμμάκαρ, ταις λιταίς σου εξάγαγε, συ γαρ εκτήσω σεμνέ, μεγίστην παρρησίαν.

Θεοτοκίον

Ηδυμόλπως Παρθένε, φοβερά προστασία, ακαταμάχητε, υμνώ σου την εικόνα, την όντως θεσπεσίαν, ην επ' ώμων εκράτησε, Παῖσιος ο σεμνός, ο δούλός σου Μαρία.

Ωδή η . Τον Βασιλέα.

Στήριξον πάτερ, ικετηρίαις πολλαίς σου, τους εν πάθει πληγέντας ανιάτοις, εκ της λευχαιμίας, και του πικρού καρκίνου.

Εσμόν δειλίας, και της φοβίας ση ρώμη απομάκρυνον εκ των ικετευόντων, σε σημειοφόρε, Παῖσιε θεόφρον.

Ιώ πορνείας, και αμαρτάδων αθέσμων, της νεότητος τα πλήθη παραπαίει, όθεν χείρα τούτοις, παράσχου θεοφόρε.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένος, εκ της αγίας γαστρός σου, ο φιλόανθρωπος Δεσπότης και Υιός σου, Δέσποινα εξήλθε, του σώσαι τους ανθρώπους.

Ωδή θ . Κυρίως Θεοτόκον.

Ιδού εν ευλαβεία τείνοντες τας χείρας, καθικετεύομεν πάντες Παῖσιε, μη διαλείπης φροντίζων ημάς εκάστοτε.

Ωσει τροφός και μήτηρ, τους σε ανυμνούντας, εν ταις ανάγκαις του βίου Παῖσιε, αεί

παράσχου θεόφρον αυτοίς τα χρήσιμα.

Η Σουρωτή και Άθως, και πάσα Εκκλησία, επικαλείται σε πάτερ Παΐσιε, όπως σωφρόνως την τρίβον Χριστού βαδίσωμεν.

Θεοτοκίον

Λοιμού λιμού και άλλων, δεινών εν τη Ελλάδι, ταις σαις πρεσβείαις ελπίζομεν τάχιστα, απαλλαγῆναι ταχέως σεπτέ Παΐσιε.

Παρακλητικός Κανών Αγίου Παϊσίου του Αγιορείτου συνέχεια...

Το Ἄξιόν ἐστι και τα παρόντα Μεγαλυνάρια.

Χαίροις των Φαράσων θείος βλαστός, Άθωνος του Όρους περιάκουστος ασκητής, χαίροις της Ελλάδος ο φωτιστής ο νέος, Παΐσιε των νέων μέγιστε σύμμαχε.

Χαίροις ο διδάσκαλος Σουρωτής, του Σιναίου όρους ο σεμνότατος ασκητής, χαίροις εν Κονίτση των συμπατριωτών σου, κατοίκων όντως τύπος πάτερ προς μίμησιν.

Άνδρας και γυναίκας ναρκομανείς, και πληθύν ανθρώπων, δαιμονώντων ταις σαις λιταίς, και τους ασθενούντας, πολυειδώς θεόφρον, Παΐσιε μη παύση σώζων εκάστοτε.

Μοναζόντων όσιε τον χορόν, ταις ικετηρίαις, προς Δεσπότην διηνεκώς, όσιε βοήθει, ως παρρησιάν έχων, Παΐσιε μεγίστην, θεομακάριστε.

Έχοντες ως μέγιστον θησαυρόν, τον σον τάφον πάτερ, αρυόμεθα οι πιστοί, δύναμιν και θάρσος, εν τοις δεινοίς του βίου, Παΐσιε παμμάκαρ, άνερ της χάριτος.

Πάτερ οσιώτατε τους βροτούς, τους υμνολογούντας, πολιτείαν σου την σεπτήν, τη επισκοπή σου, προστάτευσον εκ βλάβης, βελίαρ του αρχαίου, του πολεμήτορος.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι πάντες μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθῆναι ημάς.

Το Τρισάγιον

Άγιος ο Θεός, Άγιος Ισχυρός, Άγιος Αθάνατος ελέησον ημάς. (τρεις φορές)

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Παναγία τριας, ελέησον ημάς. Κύριε ιλάσθητι ταις αμαρτίαις ημών. Δέσποτα, συγχώρισον τας ανομίας ημίν. Άγιε, επισκεψε και ίασαι τας ασθενείας ημών, ένεκεν του ονόματός σου.

Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον, Κύριε ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Πάτερ ημών, ο εν τοις ουρανοίς, αγιασθήτω το όνομά Σου, ελθέτω η βασιλεία Σου, γεννηθήτω το θέλημά Σου ως εν ουρανό και επί της γης. Τον άρτον ημών τον

επιούσιον δος ἡμῖν σήμερον, και ἀφες ἡμῖν τα οφειλήματα ἡμῶν, ως και ἡμεῖς ἀφίεμεν τοις οφειλέταις ἡμῶν, και μη εισενέγκης ἡμᾶς εις πειρασμόν αλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό του πονηρού.

Ο Ιερεύς ως ἔθος μνημονεύει. Εἰς την ἀπόλυσιν ψάλλομεν το παρόν Προσόμοιον Ἦχος β .

Ὅτε εκ του ξύλου σε νεκρόν

Πάθη τα δυσώδη της ψυχῆς, και τα ανομήματα πάντα, τας αρρωστίας σαρκός, και τα ενεργήματα, πολυειδών φοβιών, της δειλίας την βάσανον, και πάσης ἀνάγκης, ἀγχος και δυνάστευσιν, και του ελθεῖν τα κακά, ὅσιε Παῖσιε σπεύσον, ταις προς τον Χριστόν ικεσίαις, παύσαι ἀπό πάντων των υμνούντων σε.

Ἦχος πλ. δ .

Δέσποινα προσδεξαι, τας δεήσεις των δούλων σου, και λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης και θλίψεως.

Ἦχος β .

Την πάσαν ἐλπίδα μου, εις σε ανατίθημι, Μήτηρ του Θεού, φύλαξον με υπό την σκέπην σου.

Ο Ιερεύς: Δι' ευχών των αγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ιησοῦ Χριστέ ο Θεός, ἐλέησον και σώσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

<https://proseuxi.gr/paraklitikos-kanon-agiou-paisiou-agioreitoy/>